

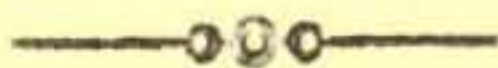
Naturhistorisk

Tidskrift.

Udgivet

af

Henrik Krøyer.

Andet Bind.

Ἡ ὡ ἐλαχες Σπάρταν κόσμει.

Kjøbenhavn.

Paa Universitetsboghandler C. A. Reizels Forlag.

Trykt hos J. G. Salomon, Pilestræde 110.

1838—1839.

Inhold.

Forste Hæfte.

	Side
Hans Christian Lyngby. Nekrolog af N. Sofman- Bang	1.
Om Snyltekræbsene o. s. v., af Udg. (Hertil Kobbertavlen)	7.
Bemærkninger over Brasiliens Vej- og Ukrudsplanter, af P. W. Lund	53.
Bidrag til Bemærkninger om de forskjellige Forstyrrelsesperi- oder, Overfladen af Jyllands nordligste Odde har under- gaaet, af N. Juul	68.
Anmærkninger i Anledning af Prof. Eschrichts Opsats: „Om Hovedskallerne i de danske Gravhøje o. s. v.“, af S. Nilsson	81.
Bemærkninger om den islandste Utselur, af J. Hall- grimson	91.
Chrenbergs Amphicora Sabella. Bidrag til den danske Fauna. (Af Verh. d. Ges. nat. Freunde zu Berlin) . .	100.
Pingel om den røde Sandsteen i Grønland (af „Oversigt over Videnskabernes Selskabs Forhandlinger“)	102.
Kobbertavlens Forklaring	104.

Andet Hæfte.

Fortegnelse over danske Arter af Slægterne Bombus og Psithy- rus, af Chr. Drewsen og J. Schiødt (hertil tab. II)	105.
Rettelser og Tillæg til Fortegnelsen over de danske o. s. v. Sommerfugle, af S. Boie	127.

	Side
Om Snyltekræbsene, af Udg., Slutning (hertil tab. III) . . .	131.
Heinrich Boie, Nekrolog, af Udg.	158.
Erythroclathrus, et nyt Genus af Algernes Familie, ved F. Liebman	169.
Fortegnelse over nye eller sjeldne danske Planter, af S. Drejer	176.
Noticer til Danmarks Geognosi. Forchhammer om Niveau- Forandringer og Oversvømmelsesspor paa Slesvigs Vest- kyst. — Pingel om en fossil Elefanttand i Danmark. — Thorup Fiske- og Insektastryk paa Fuur	192.
Zoologiske Blandinger. (Det Nyeste om Infusionsdyrene. — Fossile Dyrlevninger. — Nogle Bloddyrs Udvikling. — Gejrfuglen ved Jylland?)	204.
Naturhistorisk Tidsskrift og den naturhistoriske Forening . . .	208.

Tredie Hæfte.

Gjeisir og Strokkur, af J. Hallgrímsson	209.
Fortsatte Bidrag til Naturbemærkninger over Jyllands nord- ligste Odde, af N. Juul	223.
Zur Verwandlungsgeschichte inländischer Zweiflügler, af F. Boie	234.
Conspectus Crustaceorum Groenlandiæ, af Udg.	249.
Udtog af en Dagbog, holdt paa en naturvidenskabelig Rejse i Island, af J. Hallgrímsson	262.
Botaniske Nyheder fra Ostindien. Udtog af et Brev til Stats- raad Hornemann fra J. Voigt	269.
Algologisk Bidrag, af F. Liebman	274.
Bemærkninger om nogle Arter af Lathyrus, af S. Drejer .	282.
Om Audouins Undersøgelser over Muscardinen, af J. Steen- strup	296.
N. P. Angelin's Museum palæontologicum svecicum, an- meldt af J. Steenstrup	307.

Fjerde Hæfte.

Beretning om Resultaterne af en i Sommeren 1838 foretagen entomologisk Undersøgelse af det sydlige Sjælland, en Deel af Laaland og Bornholm, af J. C. Schiødt	309.
Bidrag til Cirripedernes Historie i Fortid og Nutid. Første Bidrag. Anatiferidæ og Pollicipedidæ fra Kridtperioden, af J. Steenstrup	396.
Floristisk Udbytte fra Aaret 1838, af S. Drejer	416.
Om Ynglepladsen for <i>Tringa platyrhyncha</i> , af J. Reinhardt	431.
Optegnelser om danske Dyr's Forekomst og Levemaade, af J. Steenstrup	433.
(<i>Ancylus fluviatilis</i> Müll. <i>Geotrupes typhoeus</i> Linn. og <i>Helix conspurcata</i> Drp.)	
Universitetets Priissspørgsmaal for 1839	435.
Explicatio tabularum	435.

Femte Hæfte.

Dr. Springs Udvikling af de systematiske Eenheders Begreb og deres Anvendelse, af S. Drejer	437.
Bemærkninger og Tillæg til den danske Algeflora, af F. Liebman. (Fortsættes.)	464.
(Hertil tab. VI.)	
Om Martorven i det nordligste Jylland, af J. Steenstrup.	495.
Om Martorven og Kuldannelseerne, af G. Forchhammer	519.
Om den islandske Svane, af J. Reinhardt	527.
Om Gejerfuglens Forekomst paa Island, af Samme	533.
Meddelelser om danske Insekters Forekomst, af F. W. S. Jacobsen. (Fortsættes.)	536.
Optegnelser om danske Dyr's Forekomst og Levemaade, af J. Steenstrup	538.

- (4. *Helix lapicida* Müll. — 5. *Helix ericetorum* Müll. —
 6. *Helix nemoralis* Müll. — 7. *Helix scarburgensis*
 Turt. — 8. *Cyclostoma elegans*. — 9. *Pelias berus*
 og *Pelias prester*. (Har vi flere danske Arter af Hug-
 orme?) — 10. *Mus minutus* Pall. (Fortsættes.)

Sjette Hæfte.

Systematisk Fortegnelse over de hidtil i Danmark fundne Dip- tera, af C. Stæger. (Fortsættes)	549.
Über die Herkunft des in Dänemark vorkommenden Gerölles, von N. Hofman-Bang	601.
Munna, en ny Kræbsdyrslægt, beskrevet af Udg. (Hertil Robbertavlen.)	612.
Bemærkninger om <i>Balæna rostrata</i> , ved Udg.	617.
Forsøg til en Fortegnelse over de vildvoksende, men i ældre Ti- der indførte Planter i Danmark o. s. v., ved J. W. Hornemann	639.

Om Snyltekræbsene,
 især med Hensyn til den danske Fauna,
 af
 Henrik Krøyer.

III.

Formbeskrivelser.

(Slutning.)

Clavella Scari Kr.

(Tab. III, fig. 1.)

Paa Gjællerne af en ubestemt *Scarus* fra de dansk-vestindiske Der har jeg fundet tre Individier af denne nye Snyltekræbs. Længde 3''; største Brede omtrent 1''; Eggescækkene længer end Kroppen, hos de undersøgte Individier omtrent 5 ''.

Formen er langstrakt, smal, næsten linieformig, dog saaledes, at den forreste Deel, eller Cefalothorax, er lidt smallere end det øvrige Legeme. Bredden overgaaer Sykkelsen kun lidet. Høist betegnende for dette Dyr er, at det meget tydeligt synes sammensat af 7 Ringe, og at saavel Ryg- som Bugfladen viser endeel Knuder, der ere fordeelte i tre Længderækker.

Cefalothorax, som danner den første Ring, og har Form af et Hoved, er kun lille. Den overgaaer ikke de følgende Ringe i Længde, og staaer noget tilbage for dem i Brede; fortil er den noget smallere end bag; dens Rygflade er hvælvet, stærkt nedskraanende fortil, ved en mørk Længdestribe ligesom deelt i to Halvdele.

Op til dens forreste Rand ligge det første Par Sølere, der mere ifølge deres Stilling end deres Form erkjendes som saadanne. Det er næmlig et Par plumpe Lapper, uden

Spor til Led, hvilke med Hoden støde op til hinanden, og tilsammen danne ligesom en Halsmaane.

Tæt under disse, paa Underfladen af Cefalothorax, ligger det andet Par, ligeledes med Hoden sammenstødende, Følere (fig. 1, b). Det er stærke, toleddede Hæstetroge med temmelig kort Grundled og lang, noget krum Krog.

Munden, som sidder lidt bag det andet Par Følere, er et stumpt konisk, meget kort Ræb med kredsrund Abning (fig. 1, c); foran og paa Siderne af Abningen findes to meget smaa, toleddede Samlere (fig. 1, d), hvis første Led er kort, tykt, det andet tyndt, tilspidsset.

Paa Ydersiden af disse Samlere og næsten sammenvorede med dem ved Hoden sees et Par Fodder (fig. 1, e), bestaaende af to Led: et meget plumpt Grundled og et mod Hoden tykt, men i Enden tilspidsset Endeled.

Den Ring, som følger næst efter Cefalothorax, bærer paa Bugfladen mod Siderne et Par korte Fodstumper eller Udværter, der ere temmelig uformelige og uden Spor til Led. Da de paa den ydre Side ere forsynede med en Knude, kunde man maaskee sige, at de nærme sig til at være gaffelformigt kløftede.

Den tredje Ring er ligeledes forsynet med et Par Fodstumper, der omtrent have Form som det foregaaende Par, og ligesom dette paa den inderste Rand vise en lille udadvendt Knude og to overmaade smaa Kroge eller Kløer (fig. 1. f og f⁺).

De tre Rængderækker af Knuder, som bedække Ryg- og Bugflade, ere tydeligst paa de fire sidste Ringe. Knuderne i den mellemste Række ere størst og mest fremstaaende.

Fra den syvende Rings nederste Rand udgaae paa Bugfladen, i Retningen nedad og indad, to meget korte, tilspidsede Horn eller Udværter (fig. 1, g).

Fra Midten af samme Rings nederste Rand udgaaer en lille afrundet Knude (fig. 1, h), der i Enden er svagt kløftet (hvorved ligesom en dobbelt Knude dannes), og forsynet med to mørke Punkter, der synes at antyde Abninger. Ovenfor denne Knude paa Bugfladen vise sig nær ved Siden af hinanden to andre Abninger, der vistnok ere Genital-Abninger, da Hammerne findes befestede i disse.

Paa Siderne af den omtalte Knude udhænge de lange, tynde, traaddannede Æggesække, der kun vise omtrent tre Æg i Bredden men henimod 100 i Længden.

Chondracanthus nodosus.

(Tab. III, fig. 2)

Da Afbildningen af Rødfiskens Gjælleorm i Zool. dan. (tab. 33, fig. 5) er temmelig ufuldkommen, og Beskrivelsen i samme Værk (Side 136) ufuldstændig, hvilket endnu mere gjælder om Beskrivelsen hos Fabricius (Fn. grönl. p. 341, n. 331), vil det ikke være overflødigt her paany at beskrive og afbilde denne Snyltekræbs. Den er iøvrigt ikke indskrænket til det grønlandske Hav, men følger Rødfisken (*Sebastes norvegicus*) overalt; det her beskrevne Individ er fra Færøerne; jeg har ligeledes seet norske Individer. Den tilhører altsaa ogsaa den danske Fauna, for saa vidt Rødfisken tilhører denne.

Total længde (dog uden Æggesække) 5''' ; største Brede $1\frac{1}{2}$ ''' ; Æggesækkenes Længde 3'''.

Formen er noget langstrakt, men dog tillige fyldig og afrundet, og man kan skjelne imellem Hoved (eller Cefalothorax), Hals og Krop.

Cefalothorax udgjør omtrent $\frac{1}{4}$ af Legemets Længde; fortil er den lige afstaaet, med afrundede Hjørner; paa Siderne udvider den sig, omtrent bag Midten af dens Længde,

til to afrundede Flige, bag hvilke den atter trækker sig sammen, og gaaer over til Halsen. Rygfladen er stærkt hvælvet, og viser bagtil en guul, halvmaaneformigt fremadbøjet Tværstribe, samt deles ved en Længdestribe i to lige Halvdele.

I Midten af *Cefalothorax*'s Mand ere to Par Følere (fig. 2, a & b) anbragte, det første Par (fig. a) ligeovenover og næsten paa andet Par (fig. b), hvilken Omstændighed, da første Par tillige er ganske overordentligt lidet, gjør det meget vanskeligt at opdage dette*). Det er toleddet; Grundleddet meget større og tykkere end andet Led, hvilket ender med nogle særdeles smaa Børster, der danne en Dusk. Andet Par er vel stort, sammenlignet med første Par, men derimod ualmindeligt lille i Forhold til Dyrets Størrelse; det er af sædvanlig Form, og danner altsaa et toleddet Hæfteredskab.

Cefalothorax's Underflade er i en lang Strækning blotet for Redskaber, indtil endeligen, ved Halsens Begyndelse, Munden, et Par Samlere og et Par Fødder vise sig.

Munden (fig. 2, c) er flad, noget elliptisk, indfattet af en Hornrand, som foroven udsender nogle smaa Lapper; i dens Indre synes et Par Kindbakker skjulte.

Samlerne (fig. 2, d) ere toleddede: Grundleddet cylindrisk, i Enden skraat afskåret; Endeledet lille, smalt, meget tilspidset, næsten naale- eller børsteformigt.

Fødderne (fig. 2, e) ere smaa, to- (eller maaskee treleddede) Krogsfødder; Krogen er meget lille; det Led, som gaaer foran denne, stort og meget opsvulmet.

Paa Bugfladen af den Indsnøring, jeg bencævner Halsen, findes et Par Fodstumper (fig. 2, f), som ere trekloftede; den yderste Flig, som kan sees fra Rygfladen, er stumpt

*) Jeg har derfor heller ikke kunnet fremstille det i Hovedfiguren.

afrundet i Enden; omtrent af samme Bestaffenhed er den inderste; den mellemste derimod udvider sig i Enden til en paatværs noget oval Plade.

Kroppen viser paa den temmelig stærkt hvælvede Rygflade fire næsten halvkugledannede Knuder, der danne en Rængderække langs Ryggens Middellinie. Langs hver Side er Kroppen forsynet med syv udstaaende Flige eller Horn, der ere af en temmelig cylindrisk Form, og tildeels bøjede lidt ned; det nederste Par, som er anbragt paa Hjørnerne af den nederste Rand, er endog rettet næsten lodret nedad. Paa Bugfladen viser Kroppen fortil et Par Fodstumper, der næsten ere aldeles som de til Halsen hæftede, kun overgaae de disse lidt i Størrelse. Længere tilbage paa Bugfladen sees fire Knuder eller Halvkugler, af hvilke de to ere anbragte i Legemets Middellinie (den første af disse er stor og meget fremragende), de to andre nær Siderandene i Rummet imellem de to førstnævnte Knuder. Kroppens nederste Rand danner i Midten en noget fremtrædende Spids, til hvis Sider Æggesækkene ere hæftede.

Æggesækkene ere korte men temmelig tykke; de indeholde en betydelig Mængde Æg, hvilke ere meget smaa.

Chondracanthus Triglæ Cuv.

(Lernæa asellina Lin. Westgöte Rese pag. 171, tab. III, fig. 4.

Lernæomyzon Triglæ Blainv. *)

Jeg har fundet denne Snyltekræbs i Kattegattet paa Tr. Hirundo, i Besterhavet paa Tr. Gurnardus, dog begge Steder kun meget sparsomt.

*) Linnés *L. asellina* er hidtil ikke bleven gjenkjendt. Cuvier siger i den samme Note (Reg. an. III, 158, not. 5), hvori han henfører Blainville's *Lernæomyzon Triglæ* til Slægten *Chondra-*

Længde foruden Eggesække omtrent 3''; Eggesækkens Længde 2'' eller derover; største Brede henimod 1½''.

Dyrets Form, i Almindelighed betragtet, viser et næsten halvkugledannet Hoved, en lang Hals, en bred, indskåret og udtunget Bagkrop, til hvis nederste Rand de sækdannede Eggesække ere hæftede.

Hovedet (som her ikke kan kaldes *Cephalothorax*, og som egentligen endog kun udgjør en Deel af Hovedet, efterdi Munden ligger meget længer tilbage) har en overmaade stærkt hvælvet Rygflade og en temmelig plan Underflade. Omridset nærmer sig til det kredsformige, dog saaledes at Bredden er større end Længden, og at den forreste Rand er noget mere flad eller affkæret; og i Midten viser en lille Fremragning. Denne Fremragning er en Deel af, hvad man kunde kalde Hæstetrogenes Region, hvilken danner et halvmaaneformigt, begrændset og ved en gul Farve iøjefaldende Afsnit paa den

canthus, at Linné's *L. asellina* forekommer ham at være en *Kaligus* „mais défiguré“. Nordmann, som ogsaa har sammenlignet Linné's Afbildning og Beskrivelse, tillægger imidlertid (*Mikr. Beytr.* II, 116) Blainville „den Fortjeneste, først at have gjort dette Dyr bekendt“. Hvor raa Linné's Afbildning end er (Dyret synes endnu for en Deel indhyllet i Sjælleslim), og hvor ufuldkommen hans Beskrivelse (der dog er langt bedre end Afbildningen): har jeg slet ingen Tvivl om den linneiske Lernæ's Identitet med *Ch. Triglæ*. Denne Mening finder ogsaa Bekræftelse i Findestedet, thi *L.* har ikke blot truffet den paa Torsten (paa hvilken Fisk forskjellige Snyltekræbs forekomme tilfældigviis foruden de den og dens Slægtninge, Kulleren og Hvidlingen, ejendommelige: *Anchorella uncinata* og *Lernæa branchialis*), men ogsaa paa Knurhanen (*Tr. Gurnardus*), paa hvilken, idetmindste saa langt min Erfaring naaer, ingen anden egentligen *lernæagtig* Snyltekræbs træffes (derimod vel *kaligusagtige*). Cuvier's Formening, at *L.* havde haft et *kaligusagtigt* Snyltedyrt for sig, modsiges allerede tilstrækkeligt af Eggesækkens Form, for ikke at tale om den forlængede Hals.

forreste Flade af Hovedet. Fra Fremragnings forreste, lidt konkave, Rand, udgaae i Retningen nedad to Hæstekroge, hvilke bestaae af to Led; det første er meget kort og næppe kjendeligt, det andet er en lang, krum, brun og hornagtig Krog. Andre Redskaber har jeg ikke bemærket paa Hovedet, der blot synes at indeslutte Hæstekrogenes Muskler*).

Den tredje Hals er hos forskellige Individier af noget forskjellig Længde og Tykkelse; hvor den udspringer fra Kroppen, svulmer den lidt op, og danner en Knude, bliver derpaa tyndere, men udvider sig atter noget, inden den forbinder sig med Hovedet. I Forening med dette danner den Hæsterevskabet, og jeg har altid fundet Dyret indboret i Gjællebuerne lige til Bagkroppen.

Kroppen, hvis Rygflade er temmelig stærkt hvælvet, er paa Siderne mod Midten, eller lidt foran denne, ved et dybt Indsnit deelt i to Afdelinger, som man maaskee kunde sammenligne med to Halvmaaner, hvis udbuede Rand vender nedad. Den øverste Halvmaanes øverste Rand er noget indbøjet, og viser to smaa, fra Rygfladen udgaaende, koniske Horn, der ere rettede frem og lidt mod Siderne. Fra hver Side udgaaer i Retningen opad ligesom en Arm, der i Enden deler sig gaffelformigt; Gaffelens bageste Green er noget tykkere, kortere, konisk; den forreste ender med en Kugle, der er affondret fra den øvrige Deel af Greenen, hvilken saaledes bliver ligesom toledet (fig. 3, c). Paa Underfladen udgaae ligeledes ved Roden af Halsen to Arme, der ere bøjede ind mod hinanden, og i Enden ere kløftede. Mellem og lidt foran

*) De øverste Følere, som efter Nordmann skulle sidde paa Fremragnings Hjørner, og beskrives som „verkümmert, von länglich konischer Form o. s. v.“ har jeg ikke kunnet opdage, og nødes til at tvivle om deres Tilværelse. Hæstekrogene har jeg ogsaa fundet noget anderledes, end N. fremstiller dem.

Disse to sidste Arme er Munden anbragt, der synes at stemme overeens med andre Chondracanthusarters.

Kroppens nederste halvmaanedannede Afdeling, som ikke blot ved Sideindsnittene, men ogsaa ved en dyb Sværfure paa Bugfladen, adskilles fra den øverste, er forsynet med fire Udvoxter eller Horn (to Par): det første Par udgaaer fra de yderste Hjørner af den øverste Rand, ere rettede temmelig lige fremad, og have en tilspidset Form. Det nederste Par er anbragt paa den nederste Rand nær Begemets Middellinie, og er rettet nedad, og tillige krummet med Spidserne indad, saa at disse næsten berøre hinanden. Mellem disse Horn udgaaer fra Begemets nederste Rand en lille, tynd, konisk, lodret nedadrettet, Tap. Bag de nederste Horn hænge Eggescækkene, og skjule altsaa disse Horn, naar Dyret sees fra Bugfladen. Eggene ere af oval, eller maastee snarere elliptisk, Form, meget smaa og følgettgen i stort Antal.

Uf den her beskrevne Bestaaffenhed ere tre for mig liggende, fuldvorne og med Eggescække forsynede Individier, tagne af Tr. Gurnardus. Et Individ derimod, som jeg har taget af Tr. Hirundo, nærmer sig meget mere (skjøndt ikke ganske) til Nordmann's Beskrivelse og Afbildning. Hovedet er mere bredt og kort, og den fortil fremstaaende Deel rager ulige mere frem; Kroppen er bredere, og dens nederste Afdeling langt større i Forhold til den øverste; men, hvad der især adskiller dem, er, at den er forsynet med fire Par tydelige og stærkt fremtrædende Horn eller Udvoxter, af hvilke de to Par sidde paa den ovenanførte Maade, de andre to Par derimod mellem disse paa Siderandene, og ere rettede ud mod Siderne; til disse har jeg intet Spor opdaget hos de af Tr. Gurnardus tagne Individier.

Om disse Forstjælligheder ere konstante, og berettigede til Opstillingen af en ny Art, tør jeg endnu ikke afgjøre af

Mangel paa et tilstrækkeligt Antal Individder, tagne af begge Fiskearter: skulde fremtidige Undersøgelser motivere en Adskillelse, saa kunde den af Nordmann beskrevne og afbildede Art, hvortil det sidst omtalte Individ maatte henføres, beholde Artsnavnet Triglae, hvorimod den her beskrevne og afbildede Form kunde betegnes med Navnet Gurnardi.

Lernæopoda bicaudata og *Anchorella ovalis*, som jeg kun har fundet en eneste Gang og af hver kun et eneste Individ paa Tr. Gurnardus, anseer jeg blot for tilfældige, ikke som ejendommelige, hos denne Fisk, hvilket maa bemærkes med Hensyn til hvad ovenfor (S. 136 i Noten) er anført.

Chondracanthus Soleæ KR.

(Tab. III, fig. 4.)

Af denne nye Snyltekrebs fandt jeg to Individder, den 26de August 1837, paa en ved Halsbæk fanget Tunge (Pleur. Solea). Det ene var hæftet til den Gjællelaagets Underflade bedækkende Hud, det andet til Skulderbladets Beklædning.

Længde af det største Individ (fig. 4) $1\frac{1}{4}$ '''

Cefalothorax, som omtrent udgjør $\frac{1}{3}$ af Længden, nærmer sig noget til det Kredsrunde, har Rygfladen hvælvet, og synes i flere Henseender at minde om Slægten Caligus. Hele dens forreste Rand, der i Midten viser et lidet Indsnit, indtages af det første Par Følere.

Det første Par Følere (fig. 4, a), som ved Hoden støde op imod hinanden, ere lange, af plump Bygning, tykkere ved Hoden, i Enden stumpt afrundede, have Rølleform, men vise ingen Spor til Led.

Det andet Par Følere, som sidde nær bag det første ere meget store, toleddede Hæstekroge (fig. 4, b). Første Led er kort, tykt; andet Led er ulige tyndere, men tillige meget

længer, stærkt krummet, overmaade spidst; ved Roden er det lidt tyndere end i Midten.

Munden (fig. 4, c) sidder langt bag andet Par Følere; den synes at have meget større Brede en Højde, og nærmer sig noget til den elliptiske Form. Hele dens Rand er tæt besat med smaa Saugtagger eller Tænder*).

Tæt bag Munden viser sig et Par smaa, toleddede Samlere (fig. 4, d & d⁺), hvis første Led er tykt, temmelig cylindrisk, andet Led smalt, sylformigt tilspidset, langs den nederste Rand besat med Saugtagger omtrent af samme Bestaafenhed, som de ved Munden omtalte.

Tæt bag Samlerne, og næsten ved Roden sammenvorede med dem, sees et Par noget større Fødder (fig. 4, e), der synes at kunne kaldes Krogsfødder, uagtet intet af de tre Led, hvoraf de dannes, er sønderligt krumt. Det sidste, lille, sylformige Led er saa tydeligt adskilt fra det foregaaende, at man ikke vel kan andet end betragte det som et særskilt Led.

Bed *Cefalothorax*'s bageste Rand udstrækker sig mod Siderne to cylindriske Fodstumper (fig. 4, f), hvis Bygning iøvrigt intet Mærkeligt frembyder.

Bagkroppen, som er fladtrykket, langstrakt, noget lidet smallere end *Cefalothorax*, bestaaer umiskjendeligen af fem Ringe eller Afdelinger, hvilke ligge tæt op til hverandre, og saaledes falde mindre i Øje, men ved nærmere Undersøgelse vise sig ved temmelig dybe Indsnit skilte fra hverandre. De to sidste af disse ere meget mindre og smallere end de foregaaende. Foruden disse Afsnit er Bagkroppen endvidere furet ved endeel Tværrynker, der antyde Insertionerne af de til *Sarmekanal*en hørende Ringmuskler.

Første Afsnit, som er lidt kortere end de to følgende,

*) De Smaalegemer, der beklæde Mundens Rand, ere for krøt og brede til at kunne kaldes Børster.

udsender fra sine nederste Hjørner to lange Arme (fig. 4, g), der ere kløftede næsten til Roden i to cylindriske Grene.

Andet Affnit, der omtrent er af Længde som tredie, er ikke forsynet med noget Slags Bedhængsler.

Tredie Affnit derimod udsender fra sin nederste Rands Hjørner to, perpendiculart nedadrettede, cylindriske Legemer. Mellem disse Appendices er det fjerde, noget kredsformede Affnit indfattet, fra hvilket det femte Affnit udgaaer i Form af en noget uregelmæssig, konisk Borte eller Tap.

Det mindre Individ (fig. 4⁺), som kun havde lidet mere end 1^{'''} Længde, og som efter al Næmhelighed fremstiller et Udviklingsstrin af den større Form, afviger temmelig betydeligt fra denne: i Almindelighed talt er den mere smal og langstrakt. Cefalothorax er oval, og meget stærkere hvælvet. De forreste Følere ere længere, mindre tykke ved Roden, krumme, men ligeledes uden Spor til Led. I Enden synes de forsynede med een eller to overmaade smaa Børster, hvilke jeg dog ikke har kunnet see aldeles tydeligt. Et Mellemrum viser sig mellem deres Rod paa Cefalothorax's forreste Rand, og foran dette sees Spidsen af det andet Par Følere. Disse, saavel som Munddele, Samlere og første Par Fødder, stemme overeens med det større Individ; derimod er det første Par Arme eller Sideudvæxter kløftet ligesom det andet. Bagkroppens Ringe eller Indsnøringer ere færre, og tildeels mindre tydelige. Egentligen bemærkes kun to tydelige, af hvilke den ene kan kaldes Kroppen, den anden Galen, men hver af disse synes, skjøndt meget utydeligt, igjen at bestaae af to. Kroppen viser næmlig en Antydning til Deling tæt bagved det andet Par Arme. Den Deel, jeg her kalder Galen, er kort, meget smallere end Kroppen, noget afstumpet konisk; forneden modtager den en lille Udvidelse (fig. 4, i), Antydningen af dens andet Led, hvilken er forsynet med to smaa, ned og lidt ind-

adrettede Appendices. Disse synes at bestaae af to Led: et tykt Grundled og en spids og noget krum Krog.

Anchorella stellata KR.

(Tab. III, fig. 5).

I Midten af September 1837 fandt jeg ved Agger fire Exemplarer af denne nye Anchorella fæstede til Skjællene (paa Brystet og nær Hovedet) af *Gadus Merluccius* Linn. Den er temmelig vanskelig at opdage, da den med en hvid Farve forener megen Gjennemsigtighed, og saaledes stemmer overeens med det Fiske beklædende Slim; paa Grund af den meget stærkt fladtrykkede og tynde Form af Bagkroppen, ligger den endvidere tæt op til Fiske næsten som et Skjæl, og bliver meget lidt iøjefaldende.

Størrelsen er omtrent 2'''.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Cefalothorax forbinder sig med Bagkroppen, ligner denne Art ganske *Anch. uncinata*. Bagkroppen danner næmlig foroven en smal Forlængelse, og tværs paa denne udgaaer Hæstervedskabet i een Retning, Hoved og den langstrakte Hals i den modsatte. Derimod skjælnes den fra *Anch. uncinata* ved Mangelen af den store Tap eller Borte, som hos denne Art udgaaer fra Midten af Bagkroppens nederste Rand, og den hører altsaa til Anchorellaernes anden Gruppe (see 1ste Bind, Side 289).

Cefalothorax er noget plump, og hos alle Individier saa kort, at den tilbagebøiet langt fra ikke naaer til Bagkroppens nederste Rand; den bestaaer, som sædvanligt, af en indre guulagtig og uigjennemsigtig Cylinder, som omgives af en hvid og gjennemsigtig Hud. Hovedet er ikke afgrændset fra Halsen, er meget lidet, lidt tilspidset; iøvrigt ere Munddele og Følere af sædvanlig Bestaffenhd. — Hæstervedskabet (fig. 5. b) er meget bredt, og viser tydeligt to Arme, indslut-

tede af en fælleds Hud; hver af disse Arme udsender i Enden af den indre Rand en overmaade lille og tynd Forlængelse, og mellem Enden af disse to Forlængelser udgaaer en kort Horntraad, som udvider sig til en Hæsteknap. Denne (fig. 5, c) har hos nærværende Art en ejendommelig Bestaffenhed; den er næmlich stjerneformig, eller udsender fra et Middelpunkt 8 til 9, i Enden bredere og afstumpede Straaler. — Bagkroppen er, som ovenfor bemærket, usædvanligt fladtrykket; iøvrigt af temmelig oval Form, lidt bredere for enden; dens nederste Rand viser, dog under det ydre Huddække, fem smaa afrundede Flige; i den midterste af disse aabner Gadboret sig, og mellem de to yderste paa hver Side fremtræde 2 Eggesækkene, som ere omtrent af Legemets Længde, men tynde og med temmelig store 2G (14 til 15 i en Længderække, kun 2 i Bredden).

Det, hvorved nærværende Art adskiller sig fra de fire andre danske Anchorellaarter, er den korte Cefalothorax, det brede Hæsteredskab med stjerneformig Hæsteknap, den fladtrykkede Bagtrop uden fremragende Tap eller Indskjæring paa den nederste Rand, og endeligen de store 2G.

Achtheres Percarum NORDM.

(Tab. III, fig. 6.)

Hidtil har jeg kun fundet denne Snyltekrebs paa vor almindelige Aborre fra Ferskvand; aldrig paa Strandaborren.

Dyret (fig. 6. a) bestaaer af en temmelig stor Cefalothorax og en sæk- eller flaskeformig Bagtrop. Cefalothorax (fig. 6, b) er af temmelig flad Form, har større Længde end Brede, er bagtil afrundet, paa Siderne mod den forreste Ende lidt indbøjet, fortil afstumpet (dog med en i Midten frem-

ragende Knude); man kunde maaskee sammenligne Formen af *Cefalothorax*, seet ovenfra, med en antik Harpe.

Fra *Cefalothorax*'s forreste Hjørner udgaae i Retningen frem og nedad det første Par Følere (fig. 6, c), hvilke ere store, tykke, stumpt koniske, og synes at bestaae af tre Led, der dog ere temmelig utydelige; det sidste Led er det længste, og viser sig gaffelformigt kløvet i Enden (dog ikke lige til Roden), hvorved to Grene opstaae, af hvilke den yderste, største eller Hovedgrenen (man kunde maaskee ogsaa her kalde den *Tom-melen*) er indad krummet, i Enden noget stumpt afrundet og forsynet med nogle overordentligt korte Børster eller Torne; den inderste, mindre Green, som maaskee ved Artikulation er forbunden med den større, er noget konisk, og viser i Enden en overmaade kort Børste eller Torn.

Mellem det første Par Følere, lidt længer tilbage og paa Siderne af Næbet, er det andet Par Følere (fig. 6, d) anbragt, hvilke ere meget tyndere og noget kortere end de første, men ligeledes treleddede (dog langt tydeligere leddede end disse). Deres Retning er forskjællig fra første Pairs, næmlig divergerende skraat udad; første Led er det længste, i Enden skraat afskåret; tredje Led det korteste og tyndeste, stumpt konisk, i Enden forsynet med tre Børster.

Mellem det andet Par Følere fremrager Munden (fig. 6, e) som et stumpt, afrundet Næb, der paa Underfladen viser en temmelig kredsrund (eller lidt i Længderetningen elliptisk) Abning, af hvilken de krumme Kindbakkers Spidse fremrager. Paa Siderne og ved Roden af Næbet ere et Par smaa Samlere (fig. 6, f) anbragte, hvilke bestaae af et kort, temmelig cylindrisk Grundled, fra hvilket to omtrent ligelange, toleddede Grene udgaae; Grenenes første Led er længer end Grundledet, tyndt, cylindrisk; det andet Led kort, konisk, og synes i Enden at have to smaa Børster.

Omtrent fra Midten af *Cefalothorax's* Underflade udgaae tæt ved Siden af hinanden et Par toleddede Krogfødder (fig. 6, g) med tykt, dog noget langstrakt Grundled, og en ligeledes langstrakt Krog, der i Enden deler sig i tre Flige eller Kløer, af hvilke den yderste er længst, den inderste kortest.

Paa Siderne af disse Krogfødder og lidt tilbage udgaae to temmelig lange Hæstearme, der fortil forene sig og udsende en kredsrund Hornknop.

Bagkroppen er pæreformig, eller kan sammenlignes med en Flaske, som foroven har en tynd Hals. Hos alle af mig undersøgte Individier viste den ikke tydeligere Spor til Ringe, end mangfoldige andre *Lernæer*, ja mindre end adskillige andre (f. Ex. den ovenfor beskrevne *Chondracanthus Soleæ*). Forneden udsender den bagtil to smaa Knuder, der antyde de Steder, fra hvilke *Æggesækkene* udgaae; fra Midten af den forreste-nederste Rand udgaaer ogsaa en lille afrundet Knude, der atter forneden er forsynet med en meget mindre, næsten kugledannet Borte (fig. 6, h), i hvis Spidse Gadboret aabner sig.

Ovenstaaende Fremstilling af *Achtheres Percarum* femina er i flere Omstændigheder forskjællig fra *Nordmann's*, og Forskjællighederne ere for en Deel af den Bestaaffenhed, at de ikke vel kunne betragtes som lokale eller individuelle. Rimeligviis maa altsaa Jagttagelsen paa en af Siderne være unøjagtig: paa hvilken af Siderne dette finder Sted, maa tilkommende Jagttagere afgjøre.

For saa vidt som Slægten *Achtheres* blot er grundet paa Bagkroppens Kredsform og Ringe, synes den ikke at kunne bestaae, men at maatte falde sammen med *Lernæopoda*. Dersom dette ikke finder Bifald, kan det med Billighed forlanges, at den begrundes ved sikkrere Skjælnemærker.

Nicothoe Astaci.

(Tab. III, fig. 7.)

Allerede i en yngre Alder, erindrer jeg, oftere at have seet denne Snyltekrebs paa Gjællerne af kogte Summer, hvor den ved sin orangegule Farve i Modfætning til Gjællernes graaagtige Farve var meget iøjefaldende. Saasnart jeg blev bekendt med Audouins og Milne-Edwards Beskrivelse*) af den, holdt jeg mig derfor overbevist om, at den ogsaa tilhørte vor Fauna, hvad senere Estersøgen bekræftede. Sidst i Juli**) 1836 undersøgte jeg paa Hirtsholmen nogle Summer (ni Stykker), for at forsyne mig med Exemplarer af den, og jeg fandt paa disse sex Individier af Nicothoe Astaci: næmlig paa een Summer, der havde mistet begge sine Saxe, 3; tre Summer havde hver een; de øvrige fem derimod ingen. Af disse sex Individier vare fire forsynede med Æggesække, to derimod uden Æggesække.

A. og M-E. sammenligne dette Dyr's Form med en lille Sommerfugl uden Hoved og Bagtrop, og denne Sammenligning giver ogsaa en god Forestilling om Dyret, naar det er forsynet med Æggesække (thi disse skulle svare til Sommerfuglens bageste Binger). De forreste Binger ere lyst-orangefarvede, de bageste Binger eller Æggesækkene rosenrøde.

Længden fra Panderanden til Enden af Æggesækkene er $1\frac{1}{2}$ til $2''$; Bredden 2 til $2\frac{1}{2}''$.

Midt imellem de forreste Binger bemærkes en lille fremragende Knude (fig. 7, A, B og C), hvilken man kan sammenligne med et dybt mellem Skuldrene nedtrykket Hoved. Ved at betragte denne Knude fra Rygfladen under en stærk

*) Ann. des sc. nat. 1826, tom. IX, 345 seqv.

**) A. og M-E. fandt denne Snyltekrebs i de sidste Dage af September.

cuppe, bliver man vaer, at den er ligesom indfaltjet imellem Bingerne, og at den bestaaer af fire Led; først et større, Hovedet, og dernæst tre korte, som jeg vil kalde Halsen.

Hovedet er længere end Halsen; bagtil bredest, fortil stump afrundet, den bageste Rand lidt halvmaaneformigt indbøjet *).

I Midten af Hovedets forreste Rand sees to meget smaa, kredsrunde, skarpt begrændsede Punkter (fig. 7, C, a), der iagttages ligegodt fra Ryg- og Bugfladen, og som maaskee ere Øjnene. Smidlertid adskilles de ikke kjendeligt fra det øvrige Legeme i Farve; kun synes de noget mere gennemsigtige.

Paa Underfladen af Hovedet og paa Siderne af Øjnene udgaae to børstedannede Følere (fig. 7, C, b) i Retningen udad og tilbage (ikke hos de af mig undersøgte Individier, som paa A's. og M-G's. Afbildning, fremad); deres Længde er omtrent saa stor som Hovedets Brede. De bestaae af mange smaa Led, der danne ligesom en Perlesnor. A. og M-G. angive Leddenes Antal at være 12; dette er maaskee rigtigt, dog bør jeg bemærke, at jeg ikke ved mine egne Undersøgelser har kunnet naae det samme Resultat. Uden Præsning fandt jeg næmlig Leddenes Antal at være 10, af hvilke det sidste omtrent var dobbelt saa langt som de foregaaende otte; disse indbyrdes ligelange; Grundledet derimod meget længere end disse; men ved at anvende Præsning troer jeg undertiden (ikke altid) at have iagttaget, at dette Grundled egentligen bestaaer af fire Led, og at altsaa Totalsummen af Følernes Led bliver 13. Dette kunde ogsaa synes at finde Bekræftelse i den Omstændighed, at jeg langs Følernes forreste Rand talte

*) A. og M-G. Afbildning af Hovedet forekommer mig ikke at være ganske naturtro, idet den viser det kortere end Halsen [hvad jeg aldrig har fundet] og bredere fortil end bag.

13 Børster eller Børsteduste, hvilke, da de udgaae fra Enden af hvert Led, ogsaa antyde 13 Led. Jeg vilde altsaa have været tilbøjelig til at antage Følerne for trettenleddede, dersom ikke Grundledet oftere selv under Præsningen havde vist sig enkelt: 10 Led synes mig derfor at være det rette Antal. Hvad der bidrager meget til at gjøre Leddenes Tælling vanskelig, er den Kreds af Børster (fig. 7, b⁺), som udgaaer fra Enden af hvert Led, og omgiver det følgende Led's Rod; thi den er gjerne indhyllet i en Mængde Sliim, som det er vanskeligt at adskille fra den.

Lidt bag Djnene findes den temmelig kredsrunde Mund (fig. 7, C, c), i hvilken jeg ingen Rindbakter har været istand til at bemærke.

Tæt bag Munden er et Par toleddede Krogfødder (fig. 7, C, d) anbragte, af en temmelig stærk Bygning; dette Par Fødder hører til Hovedet, de følgende fire Par synes at høre hvert til en af de følgende fire af *Cefalothorax's* Ringe. Andet Par Fødder (fig. 7, C, e) er af en temmelig spæd Bygning, og bestaaer af fem Led: første Led er det største, andet Led lidt kortere og tyndere, tredje og fjerde Led meget smaa, i Enden af den fremadvendte Rand hvert forsynet med en lille Torn; femte Led langt, tyndt, tilspidset, næsten børsteformigt. De følgende Fodpar (fig. 7, D) have Lighed med Svømmefødderne hos *Kaligus*arterne. De bestaae af et stort, noget ovalt Grundled og to treleddede Aarer, hvilke ere forsynede med endeel Børster og Torne. Vanskeligheden af disse Fødders Undersøgelse er saa stor, at jeg endnu ikke er istand til at levere en detailleret Beskrivelse af de enkelte Led's Form og Børsternes Antal hos dem alle.

Cefalothorax's femte Ring er langt større end de fire foregaaende tilsammentagne: fortil er den udskåret for at modtage disse, bagtil lidt tilspidset, men Enden lige afstumpet. Paa

Nygfladen viser den bagtil mod den tilspidsede Deel to orange-gule, aflange Pletter, som divergere fortil. Naar Dyret er levende eller nyligt taget af Gjællerne, bemærkes ikke disse Pletter, fordi deres Farve da ikke er sønderligt forskjællig fra Dyrets øvrige Farve; hvorimod, naar Dyret en Tid lang har ligget i Brændeviin, disse Pletter endnu vise en orange-gul Farve, medens den øvrige Krop efterhaanden antager en mælkehvid Farve. Betydningen af dem er mig ubekjendt. De Binger eller Sideudvæxter, som udgaae fra denne Ring, ere store (omtrent tre Gange saa lange som Ringen), tykke, trinde, bagtil divergerende, fortil fremragende hver med en Svulst eller Bugle, der ligesom danner et Par Skuldre, mellem hvilke de fire foregaaende Ringe ere anbragte ligesom Hoved og Hals. Iøvrigt vise disse Ud-væxter flere Forskjælligheder, da de hos forskjellige Individier kunne være noget længere eller kortere, meer eller mindre divergerende, og endeligen Buglen fortil snart stærkt fremtrædende som en Knap (fig. 7, B), snart afrundet og kun lidet tydelig. Det fortjener endvidere at bemærkes, at disse Sideudvæxter ingeniunde ere symmetriske hos samme Individ; de ere sjældent ganske af samme Længde; den ene er ofte noget krummet, den anden lige; de divergere under forskjællig Grad, og den ene Skulder er ofte høj, medens den anden er lav. Disse Forskjælligheder, som ikke findes antydede af Audouin og Milne-Edwards, ere meget iøjefaldende, naar man betragter flere Individier ved Siden af hverandre.

Bagkroppen (fig. 7. E) bestaaer af fem Ringe, af hvilke den første, som bærer Eggeseækkene, er betydeligt større end de følgende, af rundagtig Form, dog forneden temmelig lige afstaaet. Ved den øverste Ende af Siderandene har jeg fundet et Par rudimentære Fødder, kun bestaaende af et Led (saavidt jeg har været istand til at bemærke), af langstrakt

oval Form, og i Manden besatte med fem Børster. Aud. og M. Ed. omtale ikke disse Redskaber. Bagkroppens følgende Ringe (eller Galen) ere af firkantet Form, og blive gradvís smallere; den sidste er dybt kløstet, næsten til Roden; den udsender to meget lange Børster (længere end hele Bagkroppen) og paa den ydre Side af disse tre korte Børster. Eggesækkene ere store og opfyldte med et betydeligt Antal Eg, hvis Form er elliptisk eller oval, aldrig kuglerund.

Hvad de Afvigelser angaaer, som findes imellem nærværende Beskrivelse og den tidligere af Audouin og Milne-Edwards, vil jeg blot tilføje, at jeg har fremstillet Dyret saaledes, som omhyggelige og gjentagne Undersøgelser have viist mig det, uden derfor at ville nægte, at hine udmærkede Naturforskere maaskee have opfattet det rigtigere. Den, der selv har beskæftiget sig med lignende mikroskopiske Undersøgelser, vil vide, at der altid ved disse i et eller andet Punkt kan blive nogen Usikkerhed tilbage, især naar man ikke har et tilstrækkeligt Antal Individier til Undersøgelse, naar Mikroskopet er mindre fuldkomment o. s. v.

Dichelestium Sturionis.

(Tab. III, fig. 8.)

Siden den tidligere i Tidskriftet (I, 299 seqv.) meddeelte Beskrivelse af Dich. Sturionis, har jeg haft Lejlighed til at undersøge unge Individier paa $3\frac{1}{2}$ til 4" (fig. 8, a), hvilke meddele noget Lys over Dyrets Udvikling.

Cefalothorax har en mere firkantet Form; paa den forreste Deel af dens Overflade nær Panderanden bemærkes et Par ovale eller elliptiske, begrændsede Pletter, der ifølge Stilling og Form have nogen Lighed med Djne, men hvis Struktur ikke synes at tillade denne Udtødning af dem.

Bagkroppens første Ring (fig. A, a) er kort, bred, men forlænger sig ikke paa Siderne til trinde Flige som hos fuld-
vorne Individider. Anden Ring (fig. A, b) er mere firkantet
og lige afftaaren baade fortil og bag end hos den Vorne. Tre-
die Ring (fig. A, c) viser ingen Spor til Deling ved Tvær-
furer, hvorimod hos den fjerde Ring (fig. A, d & e) De-
lingen er saa tydelig, at man maastee med større Føje kunde
betragte denne som to særskilte Ringe. Femte Ring (fig.
A, f) eller Genitalringen, der hos vorne Individider er saa
betydelig, er her næppe mærkelig. Sjette Ring eller Halen
(fig. A, g) er noget kortere, i den nederste Rand lidt kløftet.
Følerne (første Par fig. h, andet Par fig. i) afvige kun
ubetydeligt fra samme Dele hos de vorne. Samlerne (fig. k
& l) vise ingen Afvigelse: den korte Samler bestaaer af et
meget tykt Grundled, et langt tyndere andet Led og to Endeled,
der begge ere smaa, men det ene i langt højere Grad, saa at
det næsten bliver umærkeligt. Den lange Samlers Grunddeel
har ingen Led, ligesaa lidt som de traadformige Grene, den
udsender*). De fire første Fodpar (fig. n, o, p, q) vise
ingen Afvigelse af Betydenhed. Femte Fodpar derimod (fig.
r) har istedetfor en langstrakt-oval eller næsten linieformig
Dannelse, Pladeform med nogen Nærmelse til det Kredsrunde
og er forholdsvis meget større. — Ved at sammenligne Figu-
rerne A, B og C ville de Forandringer, som Bagkroppen un-
der Borten lider, blive tydelige (Bogstaverne have i alle tre
Figurer samme Betydning). Hos Figur C sees Eggestok-
kene (s s), Tarmekanal (t) og i Halen paa Siderne af Tar-
mekanal et Par smaa, blæreformige Redskaber (u). Hos

*) Beskrivelsen af Samlerne, første Bind Side 301, berigtiges
ved nærværende Beskrivelse og Afbildninger. I andet Binds
første Hefte, Side 50, Linie 29 og 30, læses ved Fejl i Kor-
rektoren: *tria palporum paria* istedetfor *duo palporum paria*.

Figur B ere *Uggestokkene* mere sammenrullede, og endnu ikke nedtraadte i Genitalringen.

Jeg har siden første Beskrivelse (see Bind I, S. 303) fundet et Par *Sunner* med lange, traaddannede ydre *Uggesnøre*, fyldte med skiveformige *Ug*; dog synes *Sunner* med *Uggesnøre* at være meget sjældne, eller maaskee træffes de kun en meget kort Tid forsynede med disse.

Denne *Snyltekræbs* er temmelig sejglivet; jeg har bevaeret den levende i Søvand i to Dage uden at fornye Vandet. *Sarmekanal*en udvides og sammentrækkes bølgeformigt i dens hele Længde. En anden, meget paafaldende Bevægelse, jeg hos dette Dyr har bemærket, er en uafbrudt og regelmæssigt efter bestemte Intervaller indtræffende Sammentrækning og Udvidelse af *Gadboret*. Man kunde ledes til den Formodning, at denne Bevægelse staaer i Forbindelse med *Respiration*en, hvilken maaskee foregaaer paa *Sarmekanal*ens Overflade. Denne Mening synes bekræftet derved, at *Haleappen-*dicerne tillige uafbrudt bevæge sig op mod *Gadboret*, som for at føre Vand til det. Selv det affkaarne *Gadbored* vedblev kraftigt at bevæge sig paa den anførte Maade, indtil Bevægelsen standsedes ved Præsning under Mikroskopet.

1. *Snyltekræbs*, som efter de foregaaende Undersøgelser tilhøre den egentlige danske Fauna, ere følgende:

1. *Caligus curtus*. 2. *Caligus diaphanus*. 3. *Caligus Sturionis*.
4. *Caligus Salmonis*. 5. *Caligus Hippoglossi*. 6. *Caligus pectoralis*. 7. *Trebius caudatus*. 8. *Pandarus bicolor*. 9. *Dichelestium Sturionis*. 10. *Anthosoma Smithii*. 11. *Ergasilus Sieboldii*? 12. *Nicothoe Astaci*. 13. *Selius bilobus*. 14. *Chon-*

dracanthus gibbosus; 15. Chondracanthus Merlucii; 16. Chondracanthus cornutus; 17. Chondracanthus nodosus; 18. Chondracanthus Triglæ; 19. Chondracanthus Soleæ. 20. Clavella Hippoglossi. 21. Brachiella rostrata. 22. Achtheres Percarum. 23. Lernæopoda Galei. 24. Lernæopoda Dalmanni. 25. Lernæopoda obesa. 26. Lernæopoda bicaudata. 27. Anchorella ovalis. 28. Anchorella emarginata. 29. Anchorella rugosa. 30. Anchorella stellaris. 31. Anchorella uncinata. 32. Lernæa branchialis.

Men foruden disse 32 Arter ere endnu et Par danske Arter mig bekjendte, næmlig først:

33. een fra Gjællerne af den trepiggede Hundestejl (*Gasterosteus aculeatus*). Jeg har fundet et ikke ubetydeligt Antal Individier paa Hundestejler fra Dresundet, der længe havde været opbevarede i Spiritus. Denne Snyltekrebs er, som begribeligt, meget lille, og da Exemplarerne desuden vare i en temmelig slet Forfatning, har jeg maattet opsætte Undersøgelsen og Beskrivelsen indtil jeg kan erholde friske Individier.

34. Endvidere een paa Djet af Brislingen (*Clupea Sprattus*). Af denne har jeg kun seet et eneste Individ fra Kielerfjorden i det kongelige Museum, men da Fisken opbevares i et tilkittet Glas, har jeg ikke kunnet undersøge Snyltedyret nærmere, eller tage en nøjagtig Tegning af det. Jeg maa altsaa ogsaa opsætte Beskrivelsen af dette, indtil jeg engang kan være saa heldig selv at træffe det. Midlertidigen vil jeg blot bemærke, at Dyret med Hæstervedskabet synes omtrent at være 1" langt, hvoraf Hæstervedskabet udgjør næsten $\frac{1}{3}$ og Kroppen de øvrige $\frac{2}{3}$. Farven er rødgraa, nogle Steder rødbrun. Kroppen er trind, fortil tilspidset, og gaaer gradvis over i det tynde Hæstervedskab. Dette,

som synes at trænge dybt ind i Djet (ikke som hos *Lernæopoda elongata* blot at være fæstet i Hornhudens yderste Lag), viser paa Overfladen ophøjede Ringe eller Knuder: først ti saadanne Ringe, derpaa et lidet, mere glat Mellemrum, dernæst en noget forlænget Svulst, hvorpaa Redskabet bliver tyndere, og krummer sig for at trænge ind i Djet. Eggesækkene ere lange (omtrent som Krop og Hæfteredskab tilsammentagne), og lidt tykkere end Hæfteredskabet. — Nærmest synes denne Snyltekræbs at staae Nordmann's Slægt *Peniculus*; dog vover jeg endnu ikke at have nogen Mening, om den kan henføres til denne, eller bør danne en ny Slægt.

35. *Lernæa anomala* (Abildgaard i Naturh. Selsk. Skrifter, III, 2, tab. 6, fig. 2) er hidtil ikke gjenkjendt, og endnu ikke af mig gjenfundet. Jeg tvivler imidlertid ikke paa, at det er en *Tracheliastes*; hvad man, ved at sammenligne Abildgaards Afbildning med Nordmann's og Kollar's, maaskee med mig vil finde rimeligt (dog forudsættes naturligviis noget Bekjendtskab til Snyltekræbsene og nogen Dvelse i at betragte dem). Især ligner den meget *Tracheliastes maculatus* Kollar, hvilken findes paa Brasenens Skjæl ligesom Abildgaards *Lernæa anomala*. Jeg troer derfor med en temmelig høj Grad af Sandsynlighed at turde ansee *Lernæa anomala* for identisk med *Tr. maculatus*, og at turde tillægge Abildgaard den Fortjeneste, at have gjort opmærksom paa en Form af Slægten *Tracheliastes* mere end 40 Aar før Nordmann. Men hvad Abildgaard ansaae for Kroppen er Hæftearmene, og den Deel, han antog for Eggesækken, er Kroppen.

Inden jeg slutter denne Afhandling, vil jeg endnu tilføje, at Spørgsmaalet om Lernæernes Ganner efter min Mening kan ansees for afgjort i Overeensstemmelse med Nordmann's Anskuelse. Foruden hvad tidligere er anført til Bekræftelse herfor i Tidskriftet, vidner fremdeles meget kraftigt herfor et Hajsiskeøjje i det kongelige Museum med flere tilhæftede Individier af *Lernæopoda elongata* fem. af meget forskjællig Størrelse: et af disse er mindre end den her i Tidskriftet beskrevne og afbildede Gan, og i Form meget forskjællig fra denne, og tillader saaledes ikke at antage den sidste for andet, end hvad den her er angivet for, næmlig for en Gan.

For at lette Oversigten af nærværende, gennem sex Hester fortsatte Afhandling, hidsettes følgende Indholdsliste; hvilken er dobbelt nødvendig, da Formbeskrivelserne ikke følge paa hinanden i nogen systematisk Orden, men som Materialet var for Haanden.

1 B. 2det Heste. Om Lernæerne i Almindelighed, Side 172; systematisk Oversigt af Snyltekræbsene efter Burmeister, S. 190. *Chondracanthus crassicornis* S. 203; *Clavella Hippoglossi* S. 205; *Brachiella rostrata* S. 207. 3die Heste. *Chondracanthus gibbosus* S. 252; *Æthon quadratus* S. 257; *Lernæopoda elongata* S. 259; *Lernæopoda Dalmanni* S. 264; *Lernæopoda Carpionis* S. 268; *Lernæopoda obesa* S. 270; *Lernæopoda Galei* S. 272; *Lernæopoda bicaudata* S. 275; *Chondracanthus Merlucii* S. 278; *Lernæa gobina* S. 280; *Anchorella rugosa* S. 284; *Anchorella emarginata* S. 287; *Anchorella ovalis* S. 289; *Anchorella uncinata* S. 290; *Lernæa branchialis* S. 293; *Anthosoma Smithii* S. 295; *Dichelostium Sturionis* S. 299. 5te Heste. *Selius bilobus* S. 476; *Tucca impressus* S. 479; *Ergasilus Sieboldii* S. 482; Læ-

margus muricatus S. 487; Lernæa cyclopterina S. 502.
 6te Hefte. Slægten Caligus S. 605; Caligus curtus S. 619;
 Caligus diaphanus fem. S. 623; Caligus Hippoglossi S. 625.
 2 B. 1ste Hefte. Caligus pectoralis S. 8; Caligus Sturionis
 S. 11; Caligus Salmonis S. 13; Caligus diaphanus Mas S.
 15; Chalimus Scombri S. 20; Chalimus nov. sp. S. 25; Tre-
 bins caudatus S. 30; Pandarus bicolor S. 34; Dinematura
 ferox S. 40; Caligina S. 50. 2det Hefte. Clavella Scari
 S. 131; Chondracanthus nodosus S. 133; Chondracanthus
 Triglæ S. 135; Chondracanthus Soleæ S. 139; Anchorella
 stellata S. 142; Achtheres Percarum S. 143; Nicothoe Astaci
 S. 146; Dichelestium Sturionis junior S. 150.

Explicatio Tabulæ IIIæ.

Fig. I, a. Clavella Scari Kr.; b. antennæ posteriores; c. rostrum;
 d. palpi; e. pedes primi paris; f. pes tertii paris; f† margo inferior
 hujus paris; g. processus abdominis inferiores; h. tuberculus analis.

Fig. II. Chondracanthus nodosus; a. antennæ anteriores; b. an-
 tennæ posteriores; c. rostrum cum mandibulis; d. palpi; e. pedes primi
 paris; f. pedes secundi paris.

Fig. III. Chondracanthus Triglæ; a. anterior cephalothoracis pars
 infra; c. processus abdominis apice globoso.

Fig. IV. Chondracanthus Soleæ Kr.; a. antennæ anteriores; b.
 antennæ posteriores; c. rostrum cum palpis (d) et pedibus primi pa-
 ris (e); d† palpi (magnitudine auctiores). IV†. Ch. Soleæ junior; f.
 pedes secundi paris; g. pedes tertii paris; i. cauda junioris.

Fig. V, a. Anchorella stellata Kr.; b. brachii coaliti cum apice
 stellifero; c. apex stelliger (auctior magnitudine).

Fig. VI, a. Achtheres Percarum Nordm.; b. cephalothorax; c. an-
 tennæ anteriores; d. antennæ posteriores; e. rostrum; f. palpi; g.
 pes primi paris; g†. pars terminalis hujus pedis; h. margo abdominis
 inferior cum appendice globosa.

Fig. VII, A. Nicothoe Astaci; B. anterior cephalothoracis pars, tumoribus humeralibus maximis insignis; C. caput infra cum oculis (a), antennis (b), rostro (c), pedibusque primi (d) secundique paris (e) b†. duo antennarum articuli; D. pes natatorius tertii paris; E. abdomen cum cauda; F. magnitudo vera Nic. Astaci.

Fig. VIII, A. Dichelestium Sturionis junior: a. annulus abdominis primus; b. secundus; c. tertius; d-e quartus; f. quintus (genitalium); g. cauda cum appendicibus; h. antennæ anteriores; i. antennæ posteriores; k-l. duo palporum paria; m & m†. mandibulæ; n. pedes primi paris; n†. pars terminalis hujus paris (magnitudine auctior); o. pes secundi paris; p. pes tertii paris; q. pes quarti paris; r. pes quinti paris; B. pars abdominis Dich. (parum provectoris); C. Abdomen Dichelestii adulti; (literæ figuris A, B & C adjunctæ eandem denotant partem); s. ovaria; t. intestinum; u. organa ignotæ functionis.

Fig. IX. Anthosoma Smithii. a. antennæ anteriores; b. antennæ posteriores; c. pes primi paris; d. pes secundi paris. e. pes quarti paris.

